

GHẾ TRỐNG NHƯNG QUÁ ĐẦY

Hội nghị Biển Đông lần 2 dành 1 ghế trống để tưởng nhớ Giáo Sư Nguyễn Ngọc Bích, diển giả của hội nghị qua đời khi trên đường đến tham dự. (Hình: Châu Văn Thi/Người Việt)

Nguyễn Việt Nữ - Chuyện “Chiếc ghế trống nhưng quá đầy” là chuyện thật cảm động xảy ra ngày 4 tháng 3 năm 2016 tại cuộc Hội thảo Biển Đông và Hợp Mặt Dân Chủ lần thứ II ở Manila, Philippines. Càng nghe càng thấy “đầy”!

Cuộc hội thảo gồm khoảng hai mươi nhân vật có trái tim sôi sục tình yêu nước vì độ nóng bỏng của ý đồ chiếm lĩnh Biển Đông của Trung Cộng; như nữ Luật sư trẻ Kiều Trần Như từ Úc Châu tới, hay như người bản xứ Philippines là Roilo Golez v.v.

Ông Roilo Golez, cựu-Cố-vấn An-ninh Quốc gia của Tổng-thống Phi Luật Tân, cựu Thượng Nghị Sĩ Philippines đã trình bày tài liệu phân tích về sự mở mang mới nhất của Trung Quốc ở vùng Việt Nam quen gọi là Biển Đông, còn Philippines gọi là biển Tây.

Ông Roilo Golez cho rằng cần có thêm nhiều cuộc biểu tình chống Trung Quốc và nhiều những cuộc hội thảo như thế này nhằm giáo dục người dân về mối nguy cơ của Trung Quốc ở Biển Đông.

Tuyên bố chung Việt-Phi

Kết thúc hội nghị, 4 nhóm Xã Hội Dân Sự của Việt Nam và Philippines cùng đồng ý ký tên vào tuyên bố chung Việt-Phi trong đó nêu rõ: “Các tổ chức Xã Hội Dân Sự cần phải có một tiếng

nói độc lập...Chúng ta không muốn nói những gì chính quyền nói, chúng ta sẽ có tiếng nói riêng của mình....”

Luật Sư Trịnh Hội, giám đốc điều hành của tổ chức VOICE cho biết hội nghị đã đồng ý 2 điều chính đó là: “Những người tham gia đồng ý sẽ tiếp tục vận động những tổ chức XHDS ở Philippines và Việt Nam cùng hợp tác để tiếp tục ủng hộ Philippines kiện Trung Quốc ra tòa án quốc tế. Cùng đồng ý sẽ phải thúc đẩy chính phủ Việt Nam thực hiện điều tương tự là kiện Trung Quốc ra tòa án quốc tế.”

Tóm lại: “trước những hành động quân sự hóa của Trung Quốc trên Biển Đông trong thời gian vừa qua nhằm khẳng định chủ quyền của họ, tạo ra sự đã rồi, để mà họ tìm một thể thượng phong nếu như họ không còn đường thối lui mà bắt buộc phải ra tòa.”

Tuyên bố chung Việt-Phi ký bởi 4 tổ chức XHDS cho biết những việc cần làm; tức hội nghị ngày 4 tháng 3 với nội dung vô cùng quan trọng cho hai dân tộc Việt Nam và Phi Luật Tân. Vậy mà trước khi bắt đầu hội nghị quan trọng đó, mọi người cùng dành một phút mặc niệm để **Tưởng nhớ Giáo Sư Nguyễn Ngọc Bích.**

Đồng thời hội nghị để trống 1 ghế để tên ông như có sự hiện diện của ông trong cuộc hội thảo lần này!

Vì theo dự định, ngày 4 tháng 3, 2016 Giáo Sư Nguyễn Ngọc Bích sẽ có bài tham luận bàn về quan hệ Việt-Trung và ông cho rằng mối quan hệ 2 nước đang ở “một khúc quanh phức tạp.”

Do đó, sau đây chúng tôi xin trình bày thêm tại sao

“Ghế trống nhưng quá đầy”?

Đây là đây “Sửng sốt, đau buồn, thương tiếc” cho rất nhiều người.

Vì chỉ một ngày trước hội nghị, (9 giờ tối 2 Tháng 3 --giờ miền đông Hoa Kỳ--, tức ngày 3 Tháng 3 ở Phi), khi đang trên máy bay từ Hoa Thịnh Đốn, Mỹ quốc đến thủ đô Manila, Philippines để tham dự hội nghị; Giáo Sư Bích đã đột ngột từ trần vì bị nhồi máu cơ tim!

Tiền sĩ Đào Thị Hợi cùng đi với phu quân Ngọc Bích, liền dùng điện thoại trên máy bay gọi về Mỹ báo tin buồn cho bào huynh Nguyễn Ngọc Linh rằng vào lúc 9 giờ tối 2 Tháng Ba (giờ miền đông Hoa Kỳ), Giáo sư Bích vào phòng vệ sinh trên máy bay, khi về lại chỗ ngồi thì lên cơn mệt và mất ngay tại ghế ngồi.

Luật sư Trịnh Hội, Giám đốc Tổ chức VOICE trụ sở tại Manila cũng đã biết tin này, đồng thời có mặt tại phi trường Manila để đón thi hài Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích.

Ông Nguyễn Ngọc Linh từ Hoa Kỳ cũng đã nói chuyện cùng luật sư Trịnh Hội tại Manila; luật sư Hội cho biết cơ quan hữu trách của Manila đã thực hiện giải phẫu tử thi, đã cấp giấy chứng tử, và hiện gia đình đang liên lạc với tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Manila để hoàn tất thủ tục mang thi hài Giáo Sư Bích về lại Hoa Kỳ.

Giáo Sư Nguyễn Ngọc Linh nói thủ tục, nếu nhanh, là từ 3 đến 5 ngày; chậm cũng đến 10 ngày. Một khi hoàn tất mọi thủ tục, luật sư Trịnh Hội sẽ tháp tùng bà Đào Thị Hợi để đưa thi hài giáo sư Bích về lại Hoa Kỳ.

Theo tin mới nhất: Thi hài giáo sư Nguyễn Ngọc Bích đã về đến DC ngày thứ Ba March 08, lúc 3:45 PM.

Vậy khi quý vị đọc bài này thì hiền thê Đào Thị Hợi cùng hiền phu Nguyễn Ngọc Bích đã vượt chặng đường bay ngót nửa vòng trái đất để về lại quê hương thứ hai là Hoa Kỳ như từ trên 40 năm nay!!!

XXXX

Nếu biết tầm quan trọng của chiếc ghế trống tưởng niệm “Doctor Nguyen Ngoc Bich” ở Hội-Nghị Việt-Phi kỳ II năm 2016 thì cũng nên tóm lược Hội-Nghị Về Biển Đông kỳ đầu vào năm 2015, cũng tháng 3, để thấy rõ chiếc ghế trống ấy chở đầy tình yêu nước Việt Nam chống ngoại

xâm Trung Cộng như thế nào? Mở đường cho những Tổ-chức người Mỹ gốc Phi Luật Tân và người Mỹ gốc Việt tranh đấu chống giặc cướp ra sao?

Hội-Nghị Việt-Phi Về Biển Đông năm 2015

Một hội-nghị về Biển Đông rất đặc-sắc đã diễn ra ở Manila, Phi Luật Tân, vào ngày 27 tháng 3, 2015. Dùng chữ “đặc-sắc” là vì, đây không phải là một hội-nghị bình-thường như các chính-phủ đã đờ đầu khá nhiều ở một số quốc gia như Việt-nam hay Mỹ trong thời-gian qua về các cuộc tranh chấp ở Biển Đông. Đây là **lần đầu tiên có một nỗ lực ở mức quốc-tế mà lại do các xã-hội dân-sự VN** và Phi Luật Tân mời họp để bàn về một đề-tài nóng bỏng liên-quan đến tương-lai trước mắt của hai nước trước những bước xâm-lược ngày càng lộ liễu của Trung-Cộng.

Là một sáng-kiến của Hạp Mặt Dân Chủ và VOICE về phía VN, (GD VOICE là LS Trịnh Hội đứng trong hình)- hội nghị về Biển Đông ở Manila đã không thể diễn ra được nếu không có sự tiếp tay sốt sắng của các tổ-chức dân-sự Phi như U.S. Pinoys for Good Governance (Tổ-chức Người Mỹ gốc Phi Luật Tân tranh đấu cho một Chính-quyền Tốt đẹp), DI KA Pasiil Movement (Phong Trào Yêu Nước Phi), và Institute for Maritime Affairs and Law of the Sea (Viện nghiên cứu các vấn-đề Biển và Luật Biển) thuộc Viện Đại Học University of the Philippines. Chính bởi có sự hưởng-ứng tốt của phía Phi Luật Tân mà hội-nghị đã được tổ-chức ngay tại Trung-tâm Bernas của Trường Luật Ateneo de Manila, nằm trong khu Rockwell thuộc Makati City, Manila.

Luật sư Trịnh Hội, Giám đốc Tổ chức VOICE mở đầu

Tổ chức VOICE có trụ sở tại Manila nên rất thành thạo, mời những nhân vật Phi Luật Tân nào có tiếng nói giá trị để thuyết phục thế giới ủng hộ mình về chuyện Biển Đông.

Nên mở đầu hội-nghị và chào mừng quan-khách là Luật-sư Trịnh Hội, **Giám đốc Tổ chức VOICE**, ông giới-thiệu hai đại diện Ban Tổ-chức về phía VN và Phi: G.S. Nguyễn Ngọc Bích, nhân danh Hạp Mặt Dân Chủ đến từ Mỹ, và ông Roilo Golez, cựu-Cố-vấn An-ninh Quốc gia của Tổng-thống Phi Luật Tân và đã từng là một dân-biểu ở Quốc-hội Phi trong sáu nhiệm-kỳ.

Rõ ràng, chiếc ghế trống mà đầy vì G.S. Nguyễn Ngọc Bích là Ban Tổ-chức về phía Người Mỹ gốc Việt Nam.

Rồi nghe thêm tài liệu của Dân diễn-giả Phi, diễn-giả VN, nhất là Dân diễn-giả quốc tế với những tên tuổi uy tín khắp thế giới, ta càng thấy chiếc ghế trống càng đầy và rất đầy.

Đơn cử như Phần trình bày của ba diễn-giả Phi Luật Tân được điều hợp bởi Tiến-sĩ Jeremy Barns, giám-đốc Bảo-tàng-viện Quốc gia Phi Luật Tân gồm ba ông bà diễn-giả phụ trách phần mình của phía Phi Luật Tân:

-- Chính ông Roilo Golez (cựu-Cố-vấn An-ninh Quốc gia của Tổng-thống Phi Luật Tân và đã từng là một dân-biểu ở Quốc-hội Phi trong sáu nhiệm-kỳ như đã giới thiệu) mở màn với một bài diễn-thuyết đầy ấp dữ-kiện, đi kèm theo là những hình ảnh chứng minh sự xâm lấn của Trung-Cộng vào các vùng biển của Phi như bãi cạn Scarborough hay bãi san-hô Mischief chưa kể những sự xây cất của Trung-Cộng trên những đảo hay đá, bãi ngầm bãi cạn ở Trường-sa đe dọa an-ninh trong toàn vùng.

--Tiến-sĩ Jay Batongbacal trình bày nội-dung về vụ kiện của Phi Luật Tân đưa Trung-Cộng ra Toà Trọng-tài ở The Hague, Hoà Lan, và những kết-quả mà ta có thể mong chờ được từ vụ kiện đó.

--Cuối cùng là bà Tiến-sĩ Celia B. Lamkin nói về những cuộc vận-động của người Mỹ gốc Phi Luật Tân trong những năm qua nhằm chuyển đổi chính-sách của Hoa-kỳ về Biển Đông, nhất là đối với an-ninh quốc-phòng của Phi Luật Tân.

Tưởng cũng nên nhắc, một số cuộc vận-động bên cạnh Quốc-hội Hoa-kỳ và biểu tình của người Mỹ gốc Phi ở Washington DC, Los Angeles, San Francisco, Houston v.v. cũng đã có sự tham-dự của người Mỹ gốc Việt.

Phần Việt Nam do G.S Đặng Đình Khiết, đến từ Virginia, Mỹ điều hợp

--Người chính được giao trọng-trách trình bày quan-điểm của phía Việt Nam là G.S. Nguyễn Ngọc Bích, cũng đến từ Mỹ. Ông nêu ra những bằng-chứng chủ-quyền lịch-sử không thể chối cãi được của VN từ thế-kỷ 17, rồi đến các hiệp-định quốc-tế (San Francisco 1951, Genève 1954, Paris 1973 và Định-ước Quốc-tế năm 1973) khẳng-định chủ-quyền của VNCH trên hai quần-đảo Hoàng Trường-sa, một điều tự nó phủ-nhận công-hàm Phạm Văn Đồng năm 1958, rồi đề ra mấy hướng giải-quyết hoà-bình những tranh chấp ở Biển Đông.

--Tiến-sĩ Trần Huy Bích, đến từ California, đưa ra làm chứng mấy bản-đồ của Trung-quốc có từ dưới thời nhà Minh và nhà Thanh để cho thấy là điểm cực-Nam của Trung-quốc không hề đi xa quá đảo Hải-nam. Vào giờ ăn trưa, còn có chiếu dương-ảnh một số bản-đồ rất phong phú của VN và Trung-quốc do học-giả Nguyễn Đình Đầu ở Sài-gòn thu thập được và chứng minh cho thấy chủ-quyền VN thật rõ ràng.

Dàn diễn-giả quốc-tế do G.S. Đoàn Việt Hoạt điều hợp

Tiến sĩ Carlyle Thayer

Các diễn-giả quốc-tế mà tên tuổi có thể nói là thế giới ai cũng nhận ra một cách dễ dàng. Tất cả đều trình bày tài liệu dày công nghiên cứu khiến Trung quốc khó dành được chủ quyền trên các đảo ở Biển Đông nếu không bị thế giới buộc tội cố tình “lấn lướt” các nước nhỏ. Như:

--G.S. Carlyle Thayer, chẳng hạn, đến từ Úc nơi ông đã dạy ở Trường Quốc Phòng Úc (Australian Defense University). Ông đã trình bày là cả quan-điểm của Mỹ lẫn của Úc, do không muốn bên nào trong các quốc gia có tranh chấp nên thành ra cũng như “chấp nhận” sự lấn lướt của Trung Cộng ở Biển Đông (“acquiescing to China’s assertiveness in the South China Sea”). Một nhận-định khá sâu sắc và đáng để cho chúng ta suy gẫm.

--Tiến-sĩ Ota Fumio, một cựu phó-đề-đốc Nhật-bản, đã có một bài trình bày thật sâu sắc (theo sự đánh giá của một tham-dự-viên) vì ông là người độc-nhất trong các diễn-giả đã nối kết được các mưu-đồ của Trung-Cộng ở Biển Đông với những quan-niệm chiến-lược chiến-thuật của Tôn Tử mà chính ông đã có dịp quan-sát khi sang thăm các viện nghiên cứu chiến-lược và quốc-phòng bên lục-địa Trung-hoa. Tóm lại, một bài viết với chiều sâu tư tưởng của phương Đông!

--Bà Tiến-sĩ Sophie Boisseau du Rocher thuộc Viện nghiên cứu quan-hệ quốc-tế của Pháp (Institut français des Relations internationales) nên đủ kiến thức để trình bày quan-điểm của Liên-hiệp Âu-châu. Bà cho biết Âu-châu có nhiều quan-tâm về vấn-đề hàng hải tự do cũng như chiến-lược và thương mại ở Biển Đông, tuy-nhiên Âu-châu không muốn trông thấy bất ổn nơi đây hay tranh chấp đi đến chiến-tranh. Theo bà thì Âu-châu chỉ là một đệ-tam-nhân đáng tin cậy, nhất là nếu ta cần đến họ trong việc mưu tìm các giải-pháp hoà-bình.

--Ông François Xavier Bonnet, nghiên cứu gia người Pháp đang làm việc ở IRASEC (Institut de recherche sur l'Asie du Sud-est contemporaine), Bangkok, Thái-lan. Ông chỉ có một bài thuyết-trình ngắn nhưng nói về một sự-kiện ít ai biết do công nghiên cứu. Đó là, tất cả những phiến đá có mốc thời-gian 1902, 1912 và 1921 mà Trung-quốc và Trung-Cộng thường nêu ra như những bằng-chứng chủ-quyền của họ ở Hoàng Trường-sa đều là những đồ giả, đồ rơm: bởi ông đã tìm được ra cuộc tranh cãi ở ngay Trung-quốc về chuyện này khi có nguồn tin cho biết tất cả những phiến đá có mốc thời-gian đó đều chỉ được đưa ra các đảo vào năm 1937.

--Không có mặt nhưng cũng có bài tham-luận gửi từ Luân-đôn là ông Bill Hayton, tác-giả một cuốn sách nổi tiếng nhất về vấn-đề tranh chấp Biển Đông (cuốn *The South China Sea: The Struggle for Power in Asia*), theo đó các chấp-thuyết về chủ-quyền lịch-sử do phía Trung-quốc đưa ra không có giá trị. Vì sao? Vì ông chứng minh được phần lớn các tên Trung-quốc cho các đảo ở Trường-sa là dịch thẳng từ tiếng Anh, như vậy người Trung-quốc chỉ biết về các đảo đó từ sau khi người Âu-châu đã đến và đặt tên cho các đảo đó.

Tóm lại, các quan-điểm quốc-tế tại hội-nghị Manila năm 2015 còn nhiều hình ảnh và tài liệu giá trị của những nhân vật quốc tế, đều đã ủng-hộ và củng-cố cho lập-trường của Việt-nam và Phi Luật Tân trong cuộc tranh chấp trên Biển Đông với Trung-Cộng.

Hội-nghị Biển Đông ở Manila năm 2015 đưa ra **Thông-cáo chung**(Joint Statement) gồm năm điểm. Xin chỉ nhắc lại điểm chót:

“Và cuối cùng là ủng-hộ việc thiết-lập một Ban Công-tác Hỗn-hợp của các Xã-hội dân-sự Phi Luật Tân và Việt Nam nhằm thúc đẩy những giải-pháp đã được bàn tới ở Hội-nghị Manila này cũng như tổ-chức những sinh-hoạt tương-tự trong các năm kế tiếp. Chủ-yếu là để cho phép người dân được học hỏi thêm về các vấn-đề Biển Đông cũng như có tiếng nói của mình (tỷ như của các ngư-dân VN) trong tiến-trình bàn thảo về Biển Đông.”

Vậy rõ ràng Hội thảo Biển Đông và Hợp Mặt Dân Chủ lần thứ II ở Manila, Philippines ngày 4 tháng 3 năm 2016 nhằm thúc đẩy những giải-pháp đã được bàn tới ở Hội-nghị Manila 2015 mà GS Nguyễn Ngọc Bích có tên trong ban tổ chức nên Hội thảo lần thứ II dành một ghế trống để tưởng niệm GS Nguyễn Ngọc Bích.

Trên là bằng chứng những “trống mà đầy” rất quan trọng để giữ biển, đảo Việt Nam khỏi vào tay giặc, dập tắt ngòi lửa chiến tranh trong hiện tại.

Quá khứ cũng đầy

Bây giờ thử nhìn lại quá khứ, GS Nguyễn Ngọc Bích cũng quá đầy với màu Cờ Vàng và dân tộc Việt Nam:

Nếu ai chưa đọc, xin đọc lại tiểu sử để có câu hỏi tiếp:

“Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích sinh 1937 tại Hà Nội. Lúc còn nhỏ, ông học tiểu học ở Vĩnh Yên, sau đó vào trung học ở Chasseloup Laubat, Saigon.

Bào huynh là Giáo sư Nguyễn Ngọc Linh cho biết Giáo sư Bích du học Hoa Kỳ năm 1954 theo chương trình học-bổng Fulbright, học Đại học Princeton và tốt nghiệp ngành Chính trị học năm 1958. Sau đó, ông tiếp tục theo học môn Á Đông học, Văn học cổ điển Nhật tại Columbia University, New York và có thời gian sang Nhật bằng học bổng President's Fellowship để thu thập tài liệu cho luận án cao học. Ngoài ra, ông theo đuổi một số khóa học ngắn ở Đại học Vienna và Munich (tiếng Đức), Madrid (tiếng Y-pha-nho), USDA Graduate School (tiếng Trung và tiếng Nga).

Sau nhiều năm sống, học và làm việc ở ngoại quốc, giáo sư Nguyễn Ngọc Bích về nước năm 1972, cùng với hiền thê là Tiến sĩ Đào Thị Hợi thành lập Viện Đại Học Cửu Long ở Sài Gòn, đồng thời giữ chức Cục trưởng Cục Thông Tin Quốc Ngoại của Bộ dân Vận Chiêu Hồi do ông Hoàng Đức Nhã làm Tổng trưởng. Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích cũng là Tổng Giám Đốc sau cùng của Việt Tấn Xã.

Khi cộng sản chiếm miền Nam Tháng Tư năm 1975, Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích rời quê nhà sang Hoa Kỳ sống tại Virginia cho tới khi ông vĩnh viễn ra đi.” **(Ngưng trích)**

Hẳn không ai ngờ, ngay từ giờ phút này, 8 tháng 3 năm 2016, đôi uyên ương Đào Thị Hợi và Nguyễn Ngọc Bích vẫn sánh vai nhau bay về Hoa Kỳ từ Manila, nơi có Chiếc ghế trống tưởng niệm, và sắp về lại Virginia như đôi chim liền cánh bên nhau từ nửa thế kỷ qua.

Nhưng câu hỏi là: đôi uyên ương Đào Thị Hợi và Nguyễn Ngọc Bích đã làm gì ở Virginia từ khi rời thủ đô Saigon?

Đáp: Tháng Tư Đen năm 1975 khi Cộng sản chiếm Saigon, hạ Cờ Vàng của VNCH, Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích tị nạn ở Mỹ đã không hề ngơi nghỉ, lập tức hoạt động để năm 1976 vươn cao lại ngọn cờ Vàng tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn.

Chuyện Cờ Vàng VNCH được vươn cao tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn

Còn nhớ trên Dân Làm Báo, trong bài “*Phản chiến Mỹ Joan Baez viết về ngày 30 tháng 4, 1975*”, chúng tôi ôn lại việc gặp Joan Baez tìm đến hoang đảo tị nạn Air Raya, Indonesia để biết tại sao “Hòa Bình” rồi mà còn liêu chết vượt biên? Rồi hành diện kể chuyện vươn cao Cờ Vàng **cao tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn**, có công nhiều người, trong đó có Nguyễn Ngọc Bích. Vắn tắt rằng:

“Ca sĩ Joan Baez ôm hết chồng thơ từ các trại tị nạn về Hoa Thịnh Đốn, khiếu nại với Tổng thống Mỹ lúc ấy là Jimmy Carter, rồi kéo đệ nhất phu nhân đi Thái Lan thăm người vượt biển. Bà cùng nhiều đoàn thể khác nữa như Đại Đức Thích Giác Đức cùng Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích, Ngô Vương Toại – nguyên là sinh viên rất chống Cộng thời VNCH – kêu gào Jimmy Carter phải nhận cho người tị nạn Đông Dương vào Mỹ.” (Ngưng trích)

Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích đọc trên Dân Làm Báo, gọi Việt Nữ cảm ơn và cho biết còn nhiều chi tiết về hai chữ Việt-nam và Cờ Vàng lắm. GS Bích gián tiếp bỏ tức những gì trong sách chúng tôi viết về “CS đàn áp Phật giáo” ở Việt Nam khiến 12 tu-sĩ và cư-sĩ Phật-giáo ở Dược-sư Thiên-viện (Cần-thơ, tháng 12/1976)- thì ở Mỹ, cũng năm 1976, Hội Nhân-quyền yểm-trợ cho Thượng-tọa Thích Giác Đức lên New York ngồi tuyệt thực trước trụ-sở Liên-hiệp-quốc sau vụ tự-thiên của 12 tu-sĩ và cư-sĩ Phật-giáo đó---hình của Thượng Tọa tuyệt thực còn được đăng cả lên báo *New York Times*.

Nào là Thượng Tọa Thích Giác Đức cùng chúng tôi lo dựng Chùa Việt-Nam vùng Hoa-thịnh-đốn –sau mới đổi tên là Chùa Giác Hoàng--, Giác Đức, Vương Toại, nhiều người nữa, cùng lên tiếng cho những người trong các trại tập trung cải tạo; lo phục vụ Trung Tâm Định-Cư Kiềm bào ngay từ năm 1976. v.v

Khi nhà văn tranh đấu Ngô Vương Toại tạ thế ngày 03 tháng 04 năm 2014 tại Nhà thương Fairfax, Virginia. Nhiều người thương tiếc viết về thành tích hoạt động từ trước và sau năm 1975 ở hải ngoại của người quá cố, trong đó có Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích với bài “**Toại ơi**” và chính chúng tôi cũng được tác giả gửi cho một bản.

Đọc xong, chúng tôi mới thấy sự vắn tắt của mình trên DLB sai, như *Đại Đức Thích Giác Đức*, phải là *Thượng Tọa Thích Giác Đức* mới đúng. Nhưng không quan trọng bằng sự thiếu sót nhất là chuyện hồi sinh lại màu Cờ Vàng mà CS tưởng là đã giết chết; chuyện lập Chùa, làm báo về Trung Thu, báo Tết, mà chuyện nào cũng có tên Việt Nam hay Lửa Việt ngay năm đầu 1976 sống lưu vong.

Đặc biệt do người trong cuộc viết lại: Giáo Sư *Nguyễn Ngọc Bích*, (nguyên Giám Đốc Đài Á Châu Tự Do (Radio Free Asia=RFA) rất thân cận với gia đình ông Ngô Vương Toại.

Tưởng đây cũng là một lịch sử dựng lại Cờ Vàng Quốc Gia và nền văn hóa Việt Nam đầu tiên cần nhắc lại, vì tác giả viết với tinh thần rất “Hòa đồng tôn giáo”. Nhất là nhân đây để tưởng niệm ngày về Virginia để an giấc nghìn thu của Cư sỹ Tâm Viên Nguyễn Ngọc Bích.

Sống gần thủ đô nước Mỹ và lăn xả vào công việc cộng-đồng

Trích “**Toại ơi!**” của Nguyễn Ngọc Bích.

“Sang Mỹ, gia-đình Toại, cũng như gia-đình tôi, dọn về Virginia để ở gần thủ-đô nước Mỹ. Bởi chúng tôi là những người năng động nên không ai bảo ai, cả hai chúng tôi đều dọn về nơi mà như người Mỹ nói, "where the action is," nơi mọi sự xảy ra, nơi mà không ít người coi là thủ-phủ của thế-giới. Về đây, chúng tôi lăn xả vào công việc.

Tôi về đầu quân vào Trung-tâm Định-cư Kiềm-bào (National Center for Vietnamese Resettlement) trên đường "H" mà ông anh tôi, Nguyễn Ngọc Linh, dựng ra với một hai người bạn Mỹ. Trung-tâm mở ra vào tháng 7/1975 thì tháng 9, cá-nhân tôi đã được giao ngay việc ra báo tiếng Anh và tiếng Việt. Báo tiếng Anh mang tên *Vietnam Center Bulletin* số đầu có chủ-đề là "Tết Trung-thu." Bản tiếng Việt tiếp theo ngay sau đó mang tên *Lửa Việt*, một bản tin còn khiêm tốn, chưa đầy 30 trang mỗi số.

Nhưng cuối năm ấy, chúng tôi đã (..) ra được một số báo Tết Bình Thịn của *Lửa Việt*, quy tụ nhiều cây bút nổi tiếng vào lúc bấy giờ (....) hiển-nhiên, không thể thiếu Ngô Vương Toại. Số báo này, có lẽ là số báo Tết đầu tiên của người Việt trên đất Mỹ (ra tháng 1 năm 1976), giờ đây đã thành một "collection item," một tập báo quý mà người ta tìm cách sưu-tập.

Lăn xả vào sinh-hoạt cộng-đồng

Anh em có nhau, chúng tôi tham-gia đủ thứ. Trước hết là chuyện dựng lại cờ vàng, trước cả khi có phong trào cờ vàng của nhiều năm sau. Như 30 tháng Tư đầu tiên trên đất Mỹ, 30/4/1976,

mấy anh em chúng tôi, Lê Văn Khoa, Phó Hồng Hà, Ngô Vương Toại, Nguyễn Ngọc Bích v.v. dựng bàn thờ tưởng-niệm các chiến-sĩ chết cho lý-tưởng tự do và các đồng-bào bị hy-sinh trên đường tìm tự do.

Chúng tôi không đông, có lẽ không quá 50 người nhưng bàn thờ, quay lưng vào Tòa Bạch Ốc và hướng về đường 16 thẳng tắp trước mặt, có cờ vàng ba sọc đỏ tung bay trước gió, thật là một hình ảnh ngoạn nghệ. Cùng lúc, dưới đất là những hình nón cờ vàng làm bằng giấy tượng-trung cho những người đã nằm xuống vì lý-tưởng quốc gia. Cảm-động biết mấy, ngày tang đầu tiên cho VNCH trên đất người!

Xong đến các sinh-hoạt tranh đấu cho nhân-quyền ở quê nhà. Giai-đoạn này, Công-giáo còn làm việc tay trong tay với Phật-giáo. Linh-mục Trần Duy Nhất của Nhà thờ các Thánh Tử Đạo VN không quản ngại lên Chùa Việt-nam vùng Hoa-thịnh-đôn họp với Thượng-tọa Thích Giác Đức để bàn chuyện lên tiếng cho những người bị tù đầy trong các trại tập trung mà CS gọi là "học tập cải tạo." Đứng đầu Hội Nhân-quyền vùng Thủ-đô hồi bấy giờ là cu Hoàng Thế Phiệt, một nhân-sĩ Công-giáo nổi tiếng từ ngày còn ở đất Bắc, trước 1954.

Hội Nhân-quyền yểm-trợ cho Thượng-tọa Thích Giác Đức lên New York ngồi tuyệt thực trước trụ-sở Liên-hiệp-quốc sau vụ tự-thiên của 12 tu-sĩ và cư-sĩ Phật-giáo ở Dược-sur Thiên-viện (Cần-thơ, tháng 12/1976)--hình của Thượng Tọa tuyệt thực còn được đăng cả lên báo *New York Times*. Rồi bác Phạm Ngọc Lũy, thuyền-trưởng tàu Trường Xuân, cũng đi cùng nhiều đồng-hương lên yểm-trợ tinh-thần cho Thượng-tọa.

Rồi chúng tôi đi hát với Joan Baez, một ca-sĩ nổi tiếng phản chiến trước 1975 nhưng đã sớm có sự phản-tính và lên tiếng cùng cả trăm nhân-sĩ trên nguyên-trang của tờ *New York Times* lên án Hà-nội sau khi đồng-bào VN túa ra biển đi tỵ nạn, vượt biên vượt biển. Cùng thời-gian này, Jean-Paul Sartre ở Pháp cũng bắt tay Raymond Aron để phản-đối chính-sách của CS ở quê nhà, làm thành một phong trào quốc-tế rộng lớn.

Vẫn trong tinh-thần hòa-đồng tôn-giáo, Nghiêm Thị Lan, vợ của Toại, rất nhiều hôm lên Chùa Việt Nam đường 16 làm bò bía bán lấy tiền gây quỹ cho Chùa mà sau này được đổi tên thành Giác Hoàng.

Rồi đến khi cha Vàng bị bắt sau vụ nhà thờ Vinh Sơn hay hai thầy Tuệ Sỹ và Trí Siêu (Lê Mạnh Thát) bị tuyên án tử-hình vì âm-mưu lật đổ "chính-quyền," chúng tôi cùng với anh Đặng Đình Khiết vận-động ráo riết với Quốc-hội Hoa-kỳ, sau buộc CS phải giảm án tử tử-hình xuống chung-thân....." **(Hết trích)**

Đọc qua tiểu sử, ta thấy con người Nguyễn Ngọc Bích “Năng động” đúng như ông viết, kiên trì đóng góp trong nhiều lãnh vực văn hóa, giáo dục, đấu tranh của người Việt Quốc Gia hải ngoại.

Thời Tổng thống George W.H Bush lãnh đạo Tòa Bạch Ốc, Giáo sư Bích được bổ nhiệm giữ chức vụ Giám đốc Song Ngữ của Bộ Giáo Dục Liên Bang. Ông cũng từng là giám đốc của Ban Việt Ngữ Đài Á Châu Tự Do (RFA) từ ngày đài phát thanh chương trình đầu tiên về Việt Nam vào tháng 2 năm 1997.

Kể từ ngày về hưu rời khỏi RFA, ông vẫn giữ chức Chủ tịch ‘Nghị Hội Toàn Quốc Của Người Việt tại Hoa Kỳ’ và tiếp tục các trước tác văn học, dịch thuật.

Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích cùng nhà văn nữ Trương Anh Thụy, khởi xướng Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ và đã phát hành rất nhiều tác phẩm văn học, nghiên cứu trong hơn 20 năm qua.

Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích từ trần, để lại một di sản đồ sộ, những đóng góp của ông trong rất nhiều lãnh vực. Và ông cũng để lại tình cảm yêu mến trong lòng nhiều người Việt trong và ngoài nước.

XXX

Chúng tôi xin trích bài của nhà báo Đinh Quang Anh Thái trên nhật báo Người Việt, ở Nam Cali đã đau khổ ghen lời khi hay tin GS Nguyễn Ngọc Bích” đột tử ngày 3/3/2016 để kết thúc bài ngày 8 tháng 3, 2016 lúc thi hài Cố GS Nguyễn Ngọc Bích” sắp đáp xuống Virginia:

”Nhớ, lần đầu gặp chú Bích vừa từ Mỹ về Sài Gòn..., hình ảnh thanh niên rõ nét nhất của chú là những bữa cơm trưa tại nhà cô chú lúc cô làm Viện Trưởng và chú làm Tổng Thư Ký Đại Học Cửu Long. Chú vui, kể cho đám hậu sinh chúng tôi nghe những ngày sống và học ở ngoại quốc, những lần đối đầu nảy lửa với các nhóm phản chiến bài xích chính nghĩa bảo vệ vùng đất tự do của quân dân miền Nam.

Nhớ, lúc chiến tranh gây tang tóc cho người dân Phước Long, đám sinh viên chúng tôi đến gặp chú xin yểm trợ, chú khóc nức nở khi nghe kể hoàn cảnh nghiệt ngã của đồng bào chạy loạn.

Nhớ, đêm văn nghệ Hát Cho Tương Lai Thống Nhất ngày 20 Tháng Bảy, 1974, tại rạp Thống Nhất-Sài Gòn, khi các đoàn thanh niên và sinh viên đồng ca “Việt Nam, Việt Nam” của nhạc sĩ Phạm Duy, có đoạn anh em không thuộc lời, chú lao vọt lên sân khấu, giọng vang vang say sưa hát.

Nhớ, thời chú làm Giám Đốc Ban Việt Ngữ Đài Á Châu Tự Do, mỗi khi chú chấp bút viết một bản văn bằng Anh ngữ, Phó tổng giám đốc đài là nhà báo Dan Southerland phát thốt lên rằng, không thể sửa, dù một dấu phẩy bài chú viết. Không chỉ Anh ngữ, chú còn thông thạo tiếng Pháp, làm thơ Hải Cú tiếng Nhật, đọc tiếng Hoa, hiểu tiếng Đức và tiếng Spanish đủ để đi mua sắm.

Nhớ, tính chú hiền, chẳng hề một lần to tiếng, trách móc ai.

Nhớ, tâm chú tốt đến độ không nở từ chối ai việc gì, dù lớn dù nhỏ. Và cũng vì tất bật hết việc này đến việc kia, nên nhiều lúc chú bị trách yêu là “luộm thuộm.” (Đình Quang Anh Thái) Xin mời so lại về ngày Tết AI và DI để kết thúc chủ đề “Ghế trống nhưng quá đầy” về con người có kiến thức rộng lớn như GS Nguyễn Ngọc Bích, đã phân biệt Tết Việt--Nam và Tết Trung-Hoa mà truyền lại thế hệ trẻ.

Ngày mùng Một Tết Bính Thân AI nhằm ngày 8 tháng 2, 2016 DI, Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích ra đi vì tranh đấu cho Việt Nam như lý tưởng thời trai trẻ vào ngày 3/3/16 tức ngày vào ngày 25 tháng Giêng Bính Thân, ông trở về thành Cố GS Nguyễn Ngọc Bích ngày 8/3/16 tức 30 tháng Giêng Bính Thân AI. Tức vẫn còn là tháng Giêng Âm lịch.

Trong tháng Giêng Âm lịch, Việt Nam ta có hai ngày lễ Tết tháng Giêng là Tết Nguyên Đán là ngày Mùng Một (8/2/16 DI), 15 ngày sau (22/3/16) là ngày Rằm tháng Giêng, còn gọi là Rằm Thượng Ngươn. Dân ta thường đi chùa, đình cúng bái nên gọi là Lễ Tết Nguyên Tiêu.

Xin nghe ông Ngô Đình Vận phụ trách chương trình Văn Hóa Nhân Bản Lạc Việt phỏng vấn Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích nhiều câu hỏi liên quan đến Hồ Chí Minh, gọi lại lịch sử văn hóa chân chính của Việt Nam cho thế hệ trẻ không còn bị vo tròn bóp méo bởi nhà cầm quyền XHCN hiện nay.

Video: [PHỎNG VẤN GIÁO SƯ NGUYỄN NGỌC BÍCH VỀ VỀ HỘI NGUYÊN TIÊU VÀ VIỆC ĐẠO THƠ CỦA HỒ CHÍ MINH](#)

Như về Lễ Nguyên Tiêu, phân biệt Tết Nguyên Tiêu của Trung Hoa và Việt Nam. Bài thơ Lễ Nguyên Tiêu của đại văn hào Nguyễn Du, nhưng Hồ Chí Minh có nhiều tài nào nhái thơ, ăn cắp văn, đạo thơ. Lúc nào cũng thấy Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích trả lời, nặng nhất là mẩu HCM “Xất láo”, nhưng trên môi vẫn nở nụ cười hiền hòa.

Xin chấm dứt chủ đề “Ghế trống nhưng quá đầy” là đầy thêm vì Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích vạch trần được “đạo đức của người có biệt tài đạo văn, đạo thơ và đạo tặc Hồ Chí Minh”!

XXX

Xin cầu chúc Tâm Thiện Nguyễn Ngọc Bích sớm về miền Cự lạc. Thành kính phân ưu cùng hiền thê, Tiến sĩ Đào Thị Hợi và Gia Đình.

Còn “G/S Nguyễn Ngọc Bích, một Hướng Đạo đã lia rùng”, tuyệt vời, sẽ nhắc sau với bà Giáo sư Đào Thị Hợi vì hôm nay cũng là ngày Quốc Tế Phụ Nữ mà bà rất xứng đáng—đôi với Nguyễn Việt Nữ-

Còn hôm nay, giờ này, đôi Uyên ương đang hạ cánh xuống vùng đất Virginia...

Vĩnh biệt nghìn thu, Tâm Thiện Nguyễn Ngọc Bích (1937-2016)

(8/3/2016)

Nguyễn Việt Nữ

[YouTube video PHÒNG VẤN GIÁO SƯ NGUYỄN NGỌC BÍCH VỀ VẼ HỘI NGUYỄN TIÊU VÀ VIỆC ĐẠO THƠ CỦA HỒ CHÍ MINH](#)

(bấm vào xem video)

[Nguồn: http://bacaytruc.blogspot.com.au/2016/03/ghe-trong-nhung-qua-ay.html#more-](http://bacaytruc.blogspot.com.au/2016/03/ghe-trong-nhung-qua-ay.html#more-)

Chuyển đến: Tiểu Mai

Ngày 10/03/2016

www.vietnamvanhien.net